

Te pas komme

Ge há wel gelijk Hannes, toen de gij zee dát'er op de slaomweg in Ochten nog es ongelukke zouwe gebeure. Ik heb nog geluk gehad, want ik heb alleen de heup már gebrooke, már hij had me net zo goed over de kop kunne rije. Bij mijn weete doe de gemeente er niks aon. 't Is toch eeuwiege schaand. Ik zee: 'ja vrouwke, gij zijt de jerste nie die ze op de Houtkoperstraot onderstebove hem me gereeje. De weg is vur fietsers lèvensgevaorlijk'. 't Was 't vrouwke van Daan Quint die me er over aonsprook. Ik beloofde heur dá ik 't jerste de beste raadslid er op zou aonsprèke. `Da hoef'de nie te doen, waant een raadslid of wethauwer zag 't gebeure...' Ja, ge kun te pas komme.

Zo gong van de week Henk de Jong uit Kestere naor de fysio in Kestere. Hij há iesende pijn in de rug. Toen ze hum geholpe hadde en hij de jas aantrok miste hij de autosleutel; hij doch dá hij 'm verlore had en zoch alles af. In de jassezakke, had 'ie wel tien kirten onderste bove gehaauwe. Iedereen zoch mee. Da duurde tot dá er eentje zee: 'hedd'um nie in de auto laote zitte of hedd'um soms laote valle bij 't uitstappe?' Hullie naor buite. Ze hoefde nie te zuuke, want er was gin auto mir...

Hannes